

Številka: 710-11/2020-10
Datum: 22. 10. 2020

D. Trafela
27.10.2020

ODLOČBA O PREKRŠKU

Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za obrambo (v nadaljevanju IRSO), pooblaščen uradna oseba Ivan Trafela, po uradni dolžnosti na podlagi drugega odstavka 51. člena in 46. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US in 73/19 – odl. US; v nadaljevanju ZP-1) v postopku o prekršku zoper kršitelja Zmaga Jelinčiča Plemenitega, zaradi prekrška po 9. točki 106. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo in 95/15; v nadaljevanju ZObr)

o d l o č a:

kršitelj Zmago Jelinčič Plemeniti, EMŠO 0701948500270, državljan Republike Slovenije, s stalnim bivališčem, Bleiweisova cesta 13, 1000 Ljubljana,

je odgovoren,

da je uporabljal oznako, ki se uporablja v Slovenski vojski s tem, da je dne 28. 1. 2020 med 9.59 in 10.38 na seji v Državnem zboru na Šubičevi ulici 4 v Ljubljani pri svojem nastopu oziroma govoru nosil vetrovko z znakom okrogle oblike, ki se zgoraj končuje kot stiliziran obris Triglava, v notranjem polju od zgoraj navzdol so barve državne zastave bela, modra in rdeča, za poljem sta dva prekrižana meča, ki sta vidna samo delno, spodaj ročnika in zgoraj konici mečev, navedeni znak pa je na podlagi drugega odstavka 2. člena Uredbe o oznakah v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 3/95 in 13/17) stalni razpoznavni znak pripadnikov Slovenske vojske v skladu z določbami mednarodnega vojnega prava, s čimer je kršil četrti odstavek 41. člena ZObr in s tem storil prekršek po 9. točki 106. člena ZObr.

Kršitelju se na podlagi 9. točke 106. člena ZObr v zvezi s tretjim odstavkom 52. člena ZP-1 izreče

1. globa 417,29 eura.

Kršitelj mora plačati znesek izrečene globe na transakcijski račun (IBAN) št. 01100-8450050952; BIC banka prejemnika: BSLJSI2X; referenca 710-11/2020-8; ime in naslov prejemnika: MORS, Inšpektorat RS za obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana; koda namena: GOVT; namen/rok plačila: plačilo globe.

2. Kršitelj mora plačati sodno takso v višini **41,72 eurov** na transakcijski račun (IBAN) št. 01100-8450050855; BIC banka prejemnika: BSLJSI2X; referenca 710-11/2020-8; ime in naslov prejemnika: MORS, Inšpektorat RS za obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana; koda namena: GOVT; namen/rok plačila: plačilo sodne takse.

Globo in stroške postopka mora kršitelj plačati v 30 dneh od pravnomočnosti odločbe, lahko pa po poteku roka predlaga plačilo globe in stroškov postopka v obrokih pri organu, pristojnem za prisilno izterjavo (FURS). Če kršitelj zaradi svojega premoženjskega stanja oziroma zmožnosti

za plačilo, ki bi bil upravičen do redne brezplačne pravne pomoči po materialnem kriteriju iz zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne more plačati globe in stroškov postopka v višini najmanj 300 eurov, lahko najpozneje do poteka roka za plačilo vloži pri organu, ki je izdal odločbo, predlog, da se plačilo globe in stroškov postopka nadomesti z delom v splošno korist. Neplačana globa in stroški postopka se bodo izterjali prisilno. Če je ne bo mogoče izterjati niti prisilno, se bo globa lahko v skladu z zakonom izvršila z nadomestnim zaporom.

O b r a z l o ž i t e v

Kršitelj v pisni izjavi navaja, da Zakon o obrambi, v uradnem prečiščenem besedilu, dostopnem na spletni povezavi <http://www.pisrs.si/Pis.web/PregledPredpisa?id=ZAKO4187>, določa globo za očitani prekršek v valuti, ki že dlje časa ne obstaja več. Iz tega razloga je določba, ki določa globo za prekršek, nična in je ni mogoče izterjati. Uradna valuta, ki se uporablja v Republiki Sloveniji (RS) je evro; deveti odstavek 106. člena določa, da se z globo kaznuje, kdor reproducira ali uporablja oznako pripadnosti in druge oznake, ki se uporabljajo v Slovenski vojski, ki se nanaša na materialno določbo četrtega odstavka 41. člena tega zakona, ki pa določa, da nihče ne sme reproducirati ali uporabljati oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski. Obe določbi določata zgolj in samo »prepoved« zadevnih oznak slovenske vojske, ne določata in ne opredeljujeta pa razloga za takšno prepoved in namena, ki naj se doseže s takšno prepovedjo. Po njegovem prepričanju ne določata »legitimnega cilja« takšne prepovedi. Ker določbi tega cilja ne določata, tudi ni mogoče ugotavljati povezave med legitimnim ciljem, ki ga zasleduje takšna prepoved in sankcijo, ki je predpisana za kršitev te prepovedi. Zato tudi ni mogoče ugotavljati sorazmernost med legitimnim ciljem, ki ga prepoved zasleduje in sankcijo, ki je določena za kršitev te prepovedi. Iz tega razloga je vsebina ZObr, vsaj kar zadeva predmetna člena, neskladna z 2. členom Ustave RS, ki določa, da je Republika Slovenija »pravna država«. Po komentarju Ustave RS (Avbelj M. (Ur.), izdala Evropska pravna Fakulteta, Nova univerza, 2219), ki sledi ustavnopravni literaturi, odločbam Ustavnega sodišča RS, sodbam ESČP in drugim virom mednarodnega prava, se pojem »pravna država« razume in razlaga kot »vladavina prava«. Slednja pa terja, da so pravno predpisane zapovedi in prepovedi po svoji vsebini takšne, da jih je mogoče pravno ovrednotiti in sodno preizkusiti. Ker navedene določbe (odstavka) omenjenih členov ZObr, prav tako pa tudi ne omenjena člena kot taka, ne vsebujejo nujne opredelitve legitimnega cilja prepovedi, jih ni mogoče pravno ovrednotiti in sodno oceniti, zato gre za določbe, ki so protiustavne. Na temelju protiustavnih določb pa država posameznika ne more kaznovati za njegovo ravnanje, še posebej pa ne poslanca Državnega zbora. Nadalje se mu očita, da je bil na eni od sej Državnega zbora oblečen v »vetrovko« z »oznakami slovenske vojske«. Ker predmetni določbi ZObr ne določata razloga, legitimnega cilja za omenjeno prepoved, se lahko domnevni razlog poišče v kateri od drugih določb v zakonodaji, ki velja v RS. Najvišji pravni akt, ki v RS določa prepovedana dejanja in s tem ščiti vrednote, ki v RS veljajo za »najpomembnejše« vrednote, je Kazenski zakonik (KZ-1). Tudi veljavni KZ-1 posebnih določb o prepovedi oblačenja ljudi v vojaške uniforme ali v uniforme, ki so podobne vojaškim, ali o prepovedi nošenja oblačil z oznakami, ki jih uporablja slovenska vojska, ne določa. Zato golo oblačenje v takšna oblačila v RS ni kaznivo dejanje. Je pa v KZ-1 določba kaznivemu dejanju »Lažnega izdajanja za uradno ali vojaško osebo«. Zapisana je v 308. členu. V prvem odstavku določa, kdor se z namenom, da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo ali neupravičeno nosi znamenje uradne ali vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta. Enako se kaznuje, kdor opravi kakšno dejanje, ki ga je upravičena opraviti samo uradna ali vojaška oseba (drugi odstavek). Ta določba je po svoji vsebini in smislu najbližja zgoraj omenjenima določbam ZObr. Vendar ta določba je jasna. Izrecno govori o nošenju znamenja uradne ali vojaške osebe. Zato vključuje tako nošenje »vojaške uniforme« kot tudi nošenje oblačila z »oznakami«, ki jih uporablja slovenska vojska. Nošenje oblačil, ki izgledajo kot vojaške uniforme in znamenja, ki izgledajo kot vojaška znamenja, so pogosto nošena v javnosti. Med nekaterimi ljudmi, tudi pri nekaterih mladih, so celo kar popularna. Kupiti jih je mogoče v trgovini za vogalom ali na spletu. In njihovo nošenje v RS ni prepovedano z

najvišjim zakonom o prepovedih in zapovedih - kaznivih dejanjih. Še pomembnejše pa je nekaj drugega. Zgornja določba KZ-1 vseeno določa prav tisto, kar določbi ZObr ne določata, in to je »legitimni cilj.« V njej je zapisano »z namenom«, kar je pravno odločilno. Torej ni prepovedano golo nošenje uniforme ali oznak, ki jih uporablja vojska, ampak le nošenje s takšnim točno določenim namenom. Ta predstavlja »legitimni cilj« te prepovedi. Če poslanec pride v parlament oblečen v vojaško uniformo ali v vetrovko z oznakami, ki jih uporablja slovenska vojska, se več kot očitno s tem »ne izdaja za uradno ali vojaško osebo«. In več kot očitno ne pride v parlament oblečen v vetrovko, na kateri je znak, ki ga uporablja slovenska vojska, da bi »sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo«. Kot je znano iz medijev in razprav v Državnem zboru se že nekaj časa govori o tem, da se pripravlja osnutek zakonodaje za pregon tako imenovanih »vard«. Po predvidevanjih se pripravlja sankcioniranje imitiranja izvajanja policijskih in vojaških nalog. Več kot očitno je, da poslanec, ki pride v parlament oblečen v vetrovko z znakom Slovenske vojske, ne imitira izvajanje vojaških nalog. Ta osnutek nove zakonodaje, ki naj bi se že lep čas pripravljala, naj bi sankcioniral tako nošenje imitacij orožja kot uniform. Ampak in spet zaradi doseganja legitimnega cilja: če posamezniki ali skupine vzbujajo videz, da izvajajo naloge uradnih ali vojaških oseb. Prihod poslanca, oblečenega v vetrovko z znakom slovenske vojske, v parlament več kot očitno ne vzbuja videza, da izvaja naloge vojaških oseb. Podoben prekršek kot nošenje imitacije orožja naj bi postala tudi uporaba maskirnih oblačil, uniform ali oblačil, podobnih uniformi uradnih ali vojaških oseb. Osnutek, ki je že zaokrožil v medijih naj bi določal, da je prepovedano nošenje takšnih oblačil, če posameznik vzbuja videz, da izvaja naloge uradnih ali vojaških oseb. Poslanec z vetrovko, pa po njegovi oceni, na kateri je znak, ki ga uporablja vojska, ne vzbuja vtisa, da opravlja naloge vojaških oseb. Kot takega vtisa ne vzbuja mladina, ki se rada oblači in sprehaja v javnosti v oblačilih, ki za laika izgledajo kot vojaške uniforme. Torej tudi po novi zakonodaji, kot naj bi bila v pripravi in načrtovana, golo nošenje takega oblačila nebi sodili v kategorijo tistega, kar se želi prepovedati. Obstaja tudi Pravilnik o uniformah Slovenske vojske, ampak ta pravilnik velja samo za vojsko in za osebe, ki so zaposlene v vojski ali drugače z njo neposredno povezane. Zato pravilnik, ki je hkrati podzakonski akt, ne zakon, tudi ne pride v poštev v njegovem primeru, ker ni vojak in ni pripadnik vojaških sil in ni zaposlen v vojski. V pravu velja načelo, da je dovoljeno tudi manj. Torej, če kazenska zakonodaja ne prepoveduje določenega ravnanja, kot je nošenje uniforme ali oblačila z znakom vojske, tega ne more prepovedati niti zakon, ki je po družbenem pomenu na lestvici pravnih aktov nižje, kot je KZ-1. V kršiteljem primeru gre jasno za svobodo izražanja, in sicer za svobodo simbolnega izražanja. Njegova nošnja vetrovke z oznako, ki jo uporablja slovenska vojska, v parlamentu je to njegovo simbolno politično izražanje. Do tega pa ima kot človek, kot politik in kot poslanec po ustavi, mednarodnem pravu in tudi po sodbah najvišjih sodišč drugih držav, po doktrini ESČP in celo po precedensih Vrhovnega sodišča ZDA, pravico. Nošenje vetrovke z znakom slovenske vojske tudi ne pomeni žaljenja vojaške uniforme, oznak vojske ali slovenske vojske. Pomeni ravno nasprotno od tega: izraz spoštovanja Slovenske vojske in vojaške uniforme. Pomeni izraz zavedanja o njenem družbenem pomenu. Na koncu dodaja, da je med pandemijo in veljavo Odloga o prepovedi gibanja med občinami predsednik slovenske vlade občasno nosil uniformo »civilne zaščite«. Iz istega razloga, kot se je on oblekel v vetrovko z znakom slovenske vojske.

V dokazne namene je prekrškovni organ pogledal, na internetni povezavi <https://parlamentarni.rtvlo.si/arhiv/redne-seje-drzavnega-zbora/174667936>, video posnetek 15. redne seje Državnega zbora (1. DEL) z dne 28. 1. 2020. Na video posnetku je od 9.59 do 10.38 posnet nastop kršitelja, oblečenega v vetrovko vojaške bojne maskirne uniforme, ki ima na levi prsni strani oznako z napisom »Slovenija«, na levem rokavu pa oznako pripadnosti Slovenski vojski (znak Slovenske vojske). Prekrškovni organ je pogledal tudi zapis seje 28. 1. 2020, ki je dostopen na internetni povezavi <https://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/seje>. Na zapisu ((12. TRAK: (NB) – 9.55 do 20. TRAK: (NB) – 10.35)) je zabeležen uvodni del govora kršitelja, in sicer: »Lep dober dan! Vidim, da se smejete, ampak smejete se uniformi Slovenske vojske. In to bo zdaj prepovedano in ni rečeno, da me minister za notranje zadeve ne bo dal aretirati, ker bom šel ven v uniformi, ki spominja na vojsko, ki lahko neti sovraštvo, ki lahko dela zgago v

državi in tako naprej. Na žalost je ta uniforma, ne ta, ampak uniforma dobila grd madež. Madež dezerterstva, za kar bi morali naš generalštab okarati in mu vzeti kompetence, ravno tako pa tudi predsedniku države, ki je, in pa gospodu Erjavcu, ki so zahtevali, da profesionalci zapustijo svoje delovišče in odidejo domov. Dobili smo štampelj strahopetne države, posrancev in begovcev. To, kar so nekoč govorili za Italijane, zdaj na žalost nosimo mi.«

Očitek kršitelja, da je v ZObr predpisana globa za očitani mu prekršek v valuti, ki že dlje časa ne obstaja več, zaradi česar je določba, ki določa globo za prekršek, nična in je ni mogoče izterjati, je pravno zmoten. Zakon o uvedbi eura (Uradni list, RS št. 114/06) v četrtem odstavku 13. člena določa, da sodišča in drugi državni organi, organi lokalne skupnosti ter druge organizacije z javnimi pooblastili preračunajo po uradni dolžnosti zneske, ki se glasijo na tolar, v zneske, ki se glasijo na euro, v postopkih, ki jih vodijo, kar je storil tudi prekrškovni organ v predmetni zadevi ob izreku globe, ki je predpisana v tolarjih, da jo je pretvoril po uradni dolžnosti v eure.

Izhajajoč iz načela določnosti pravnih pravil kot enega od temeljnih načel pravne države in 2. člena Ustave RS, na katerega se sklicuje tudi kršitelj, je potrebno, da se vsako pravno pravilo jasno loči od drugih pravnih pravil. To še posebej velja za razmerje med kaznivim dejanjem in prekrškom. Ustava RS v prvem odstavku 28. člena opredeljuje načelo zakonitosti v kazenskem postopku, ki je uveljavljeno kot ena od človekovih pravic. Eden izmed elementov tega načela je tudi, da mora biti kazenski zakon določen. To pomeni, da morajo biti kazenskopravne določbe oblikovane tako, da so razumljive in ne puščajo dvoma, kaj je kaznivo. Gre za načelo *lex certa* ali načelo določne opredelitve kaznivega dejanja, ki pomeni eno izmed temeljnih jamstev v kazenskem pravu in izhaja iz temeljne opredelitve, po kateri ni kaznivega dejanja, če to ni bilo poprej z zakonom določeno kot kaznivo. Določbe kaznovalnega prava, med katere sodijo tudi inkriminacije, ki uzakonjajo prekrške, izpolnjujejo zahteve iz prvega odstavka 28. člena Ustave RS, če je mogoče z ustaljenimi metodami razlage jasno ugotoviti vsebino prepovedanega ravnanja. V kaznovalnem pravu so sicer prepovedani zakonska in pravna analogija, dopustne in v mnogih primerih celo nujne za pravilno odločitev pa so metode razlage, ki ostajajo znotraj možnega besednega pomena zakona (npr. namenska, logična, zgodovinska in sistemska razlaga). Vsaka uporaba prava je hkrati njegova razlaga, čeprav često zaradi jasnosti pravnega primera utemeljitev pravne odločitve ne vsebuje posebnih ali obširnih razlogov. Predmet razlage zakona, ki vsebuje prekrškovno določbo, je pomen norme. Posamezna norma je sestavni del celovitega zakona, ta pa je sestavni del ustavno pravne ureditve. Besedilo posamezne prekrškovne določbe je zato treba razlagati v njeni smiselni, vsebinski in sistematični povezanosti in soodvisnosti od drugih določb, norm, njihovih skupin (poglavij) in pravne ureditve kot celote, ne pa kot posamezen in sam zase obstoječi člen zakona. Uporaba sistemske razlagalne metode, ki išče pravo vsebino in pomen določb zakona na podlagi njihovega mesta v sistematiki zakona, izhaja iz tega, da je zakon v sebi sklenjena (in sklepčna) logična celota. S postopkom sistemske razlage odkrivamo pomen norme z medsebojnim povezanim elementom te norme, ki so v različnih zakonskih določbah. Pri teleološki razlagi (funkcionalni razlagi; razlagi po namenu) pa gre za to, da je iz pravnih določb mogoče razbrati več pravnih pravil, odločitev, katere bomo uporabili, pa opremo na namen (cilj) pravnega akta. Namenska razlaga zakona omogoča razlago, ki se ne drži (do)besednega, iz besedila na prvi pogled izhajajočega pomena, ne more pa ustvarjati novega pravila, ki bi šlo iz okvirov, ki so začrtani s tem, kar je normo dajalec (iz)rekel. Namen zakonodajalca lahko ugotovimo po presoji celovite družbene situacije, ki je vodila zakonodajalca k sprejemu nekega pravila (ali pravnega akta), njegov namen pa lahko ugotovimo tudi s pomočjo zgodovinske razlage (Sodba U-I-73/2009 z dne 2. 7. 2009).

V kaznovalnem pravu, v katerega področje spadajo tako kazniva dejanja in prekrški, je ključno spoštovanje načela zakonitosti in s tem določenosti tudi v prekrškovnem materialnem pravu, katerega namen je preprečiti samovoljno in arbitrarno uporabo državnega sankcioniranja v primerih, ki ne bi bili vnaprej točno opredeljeni, kajti v primeru, če se storilcu očita storitev prekrška, ki ne izpolnjuje katerega od zakonskih znakov prekrška, ki je opredeljen v materialnem predpisu, je na ta način prekršeno načelo zakonitosti iz prvega odstavka člena 28.

Ustave RS, to načelo pa se tudi na področju prekrškovnega prava izraža v že izoblikovani sodni praksi z obrazloženo zahtevo po konkretizaciji zakonskih znakov v opisu protipredpisnega ravnanja odločbe prekrškovnega organa oziroma sodišča, ki odloča v prekrškovni zadevi. Odločba prekrškovnega organa mora poleg abstraktne pravne norme, vsebovati tudi opis dejanja, s katerim je prekršek storjen, torej kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine, ki se nanašajo na storitev prekrška, kajti le tako v izreku natančno navedena dejstva in okoliščine, ki so znaki prekrška in tiste, od katerih je odvisna uporaba posamezne prekrškovne norme omogoča posameznemu storilcu, ki se v prekrškovnem postopku znajde, tudi učinkovito obrambo in le takšen opis prekrška predstavlja okvir za ugotavljanje dejanskega stanja, ki ga zameji prekrškovni organ v odločbi oziroma v navedbah v obdolžilnem predlogu, takšno ravnanje omogoča v nadaljevanju postopka sodišču pravno vrednotenje oziroma sklepanje o obstoju ali neobstoju prekrška.

Za razjasnitev in presojo odgovornosti kršitelja je poleg določb ZObr pomembna Uredba o oznakah v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 3/95 in 13/17), katera ureja ključne oznake Slovenske vojske, in sicer oznako pripadnosti, zastavo in himno Slovenske vojske, preostale pa so urejene v Pravilniku o oznakah v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 3/95, 95/02, 83/04, 62/05 in 19/17). Nadalje Pravilnik o uniformah Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 45/12 in 19/17) v 18. členu določa, da se na uniformah Slovenske vojske nosijo samo predpisane oznake Slovenske vojske ter napisi. Oznaka pripadnosti Slovenski vojski je znak Slovenske vojske. Znak je okrogle oblike, ki se zgoraj končuje kot stiliziran obris Triglava. V notranjem polju od zgoraj navzdol so barve državne zastave bela, modra in rdeča. Za poljem sta dva prekržana meča, ki sta vidna samo delno, spodaj ročnika in zgoraj konici mečev (prvi odstavek 2. člena uredbe). Skladno z Uredbo o oznakah v Slovenski vojski (drugi odstavek 2. člena) je oznaka pripadnosti Slovenski vojski stalni razpoznavni znak pripadnikov Slovenske vojske v skladu z določbami mednarodnega vojnega prava. Mednarodno humanitarno pravo (IHL (International Humanitarian Law)) eksplicitno nikjer ne definira vojaške uniforme ali razpoznavnega znaka pripadnikov vojske. Države na tem področju same oblikujejo prakso. IHL pa terja jasno razločevanje med pripadniki oboroženih sil in civilno populacijo. V tem smislu 1. člen Haaške konvencije 1907 in člen 4 (A) (2) (6) III. Ženevske konvencije (enako pa tudi nekateri drugi mednarodni instrumenti, npr. Bruseljska deklaracija) med pogoji za opredelitev pripadnosti oboroženim silam države določata tudi, da ima posameznik: »pritrjen razpoznavni znak, ki je razpoznaven od daleč.« Izpolnjena morata biti torej dva pogoja, in sicer razpoznavni znak mora biti pričvrščen oz. ga ni preveč enostavno sneti (npr. uniforma – obleka, trak čez nadlaket, pokrivalo, oznaka čina, ...) in je prepoznaven že od daleč (v smislu razločevanja od civilistov – lahko je maskirna obleka). Skladno s pravili mednarodnega vojnega in humanitarnega prava, so enotne oznake pripadnosti vojski eden od ključnih razpoznavnih znakov vsake legitimno priznane oborožene strukture. Namen teh pravil je zlasti razločevanje med vojaškimi osebami in civilnim prebivalstvom v smislu, da ne bi prihajalo do primerov, ko bi z uporabo oziroma nošenjem predpisanih oznak osebo lahko zamenjali ali napačno identificirali s pripadnikom oziroma vojaško osebo. Izhajajoč iz navedenega so bile, in so seveda še sedaj, oznake v Slovenski vojski ves čas ustrezno normirane. Pravna podlaga za normiranje je materialna določba 41. člen ZObr, ki med drugim prepoveduje tudi »nepooblaščen« reproduciranje ali uporabo oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski. Kršitev 41. člena ZObr je kot prekršek opredeljen in sankcioniran v 9. točki 106. člena tega zakona, ki določa, da se z globo kaznuje posameznik, ki »reproducira ali uporablja oznako pripadnosti in druge oznake, ki se uporabljajo v Slovenski vojski«.

Glede na vse navedeno pa je treba po presoji prekrškovnega organa pri razlagi določbe četrtega odstavka 41. člena ZObr izhajati iz namena zakonodajalca, saj bi drugačna interpretacija izničila smisel zakonodaje o uporabi oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski skladno s pravili mednarodnega vojnega in humanitarnega prava. Glede na razlago materialnih in prekrškovnih določb v njihovi smiselni, vsebinski in sistematični povezanosti ter soodvisnosti od drugih določb, norm, njihovih skupin in pravne ureditve celote,

je mogoče zaključiti, da je v 9. točki 106. člena ZObr sankcionirano ravnanje osebe, če reproducira ali uporablja oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski.

Prekrškovni organ je pri Generalštabu Slovenske vojske opravil poizvedbo glede dovoljenja začasne uporabe uniforme ali njenih delov kot to določa sedaj veljavni Pravilnik o uniformah Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 45/12 in 19/17). Načelnik Generalštaba Slovenske vojske namreč lahko izjemoma začasno dovoli uporabo uniforme ali njenih delov tudi osebam, ki ne opravljajo vojaške službe oziroma niso upravičene nositi uniformo v skladu s tem pravilnikom, za nevojaške namene, ki niso v nasprotju s temeljnimi načeli, ki veljajo za uporabo uniform Slovenske vojske oziroma ne škodujejo ugledu Slovenske vojske (četrti odstavek 3. člena). Iz odgovora Generalštaba Slovenske vojske, št. 710-11/2020-4, z dne 9. 4. 2020, je mogoče povzeti, da načelnik Generalštaba Slovenske vojske v letu 2020 ni izdal nobenega dokumenta, s katerim bi začasno dovolil uporabo uniforme ali njenih delov osebam, ki ne opravljajo vojaške službe oziroma jo niso upravičene nositi. Tako tudi ni bil izdan dokument, s katerim bi začasno dovolil uporabo dela uniforme kršitelju, četudi je poslanec Državnega zbora. Sodeč po oznaki Slovenske vojske bi poslanec na fotografiji lahko uporabil artikel bojne uniforme SV v puščavskem tisku (šifra materialnega sredstva 66569), ker je bil s sklepom Ministra za obrambo št. 024-12/2017-74, z dne 19. 8. 2019, izločen iz sestave materialnih sredstev intendantske opreme SV.

Ministrstvo za obrambo je postopke, način in odgovornost glede izločitve in odstranitve materialnih sredstev določilo z Navodilom o izločitvi in odstranitvi materialnih sredstev (MO, 0070-9/2014-16 z dne 17. 9. 2014 in št. 0070-14/2017-10 z dne 11. 7. 2017). Skladno z navedenim navodilom mora pri izločenih sredstvih, ki so predana v razgradnjo zunanjim izvajalcem, biti odvzet vojaški značaj sredstev, varnostno občutljiva oprema (informacijska in komunikacijska sredstva, kriptografske naprave itn.), oznake Slovenske vojske in oznake pripadnosti enoti (enajsti odstavek 9. člena).

Na podlagi izvedenega dokaznega postopka in po prosti presoji vseh izvedenih dokazov prekrškovni organa ugotavlja, da je kršitelju dokazan prekršek v subjektivnem in objektivnem smislu. Kršitelj je storil prekršek z obliko eventualnega naklepa, saj se je ob kršenju pravil spoštovanja oznak v Slovenski vojski iz četrtega odstavka 41. člena ZObr zavedal, četudi ni vojaška oseba, je pa navkljub temu javna oseba in kot poslanec Državnega zbora, da je pri svojem nastopu oziroma govoru navedenega dne v Državnem zboru nosil vetrovko z znakom kot je opisan na način v izreku te odločbe, navedeni znak pa je na podlagi drugega odstavka 2. člena Uredbe o oznakah v Slovenski vojski stalni razpoznavni znak pripadnikov Slovenske vojske v skladu z določbami mednarodnega vojnega prava. Čeprav se je zavedal, da lahko stori prepovedano dejanje, pa je v to privolil, kar po prepričanju izhaja več kot očitno iz dokaznega gradiva, posnetka in vsebine govora, kar daje kršitvi še večjo težo, sploh glede na pisno izjavo, ki je glede na vsebino govora v Državnem zboru povsem nasprotna.

S tem je kršitelj uresničil zakonske znake prekrška po 9. točki 106. člena ZObr, za katerega je za posameznika predpisana globa v razponu od 417,29 do 1.251,87 eura, prekrškovni organ pa mu je zato v skladu s tretjim odstavkom 52. člena ZP-1 izrekel le globo v najnižji predpisani meri.

Na podlagi 8. točke prvega odstavka 143. člena v zvezi s prvim odstavkom 144. člena in drugim odstavkom 58. člena ZP-1 mora kršitelj plačati sodno takso, ki je odmerjena na podlagi taksne tarife 8.1 Zakona o sodnih taksah, ki določa sodno takso za redni sodni postopek, in sicer po tarifni številki 8111 v višini 10 odstotkov zneska globe, ki znaša 41,72 eura. Kršitelj mora plačati tudi druge stroške postopka, če bodo priglašeni po izdaji odločbe o prekršku, katere bo prekrškovni organ odmeril s posebnim sklepom.

PRAVNI POUK: Zoper odločbo o prekršku lahko vloži zahtevo za sodno varstvo v osmih dneh od vročitve odločbe pisno pri Inšpektoratu Republike Slovenije za obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana, upravičenec, ki je predhodno napovedal zahtevo. Zahteva se pošlje po pošti ali izroči v dveh izvodih neposredno pri prekrškovnem organu, ki je izdal odločbo in velja za pravočasno, če je oddana zadnji dan roka za vložitev zahteve priporočeno po pošti ali neposredno pri organu.

Pod pogoji in v skladu s predpisi, ki urejajo finančno poslovanje prekrškovnega organa, lahko kršitelj plača globo, stroške postopka in stroške negotovinskega plačila tudi z negotovinskim plačilnim sredstvom.

Ivan Trafela
pooblaščen uradna oseba

Vročeno:

- Kršitelju osebno po ZUP.

